

שתי רצויות יוצאות מצד זה ומצד זה, סוד של שמי ירכים שלמטה של זה הא"ח, שנכביי האמת אחוזים בו. שהרי מלמעלה יוצאים שמי רצויות, סוד של שמי רצויות, מימין ומשמאלה, ועוד לית' אתאחדה ומשמאלה. ואות דל"ת אתאחדה ביהן. לבסוף יורדת, ונחפשו שמי הירכים למטה. פיוון שהיא אחיזה למטה כמו שזריך, יורדת למטה להתחדר עם עמה. וכך אשר היא מתאחדה, נאחז בסיוף הירכים, וסימן של אותן יוז"ד ברית קידוש עלייה מלמטה.

או היא אתchner ביהוד אחד.

יוז"ד זהו סוד הברית, (על ד) כל מי ששומר הברית זו, הוא נשמר למטה, ונשמר למטה. (מנון לנו) מפנהש, משום שהוא קנא על ברית זו, נצול מן הדין הקעליין ומן הדין שלמטה, ומשום זה נרשה אוטו יוז"ד זו בתוכו. זה שפטות פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן וגנו.

יוז"ד זו אריך שלא תفرد כלל מתווך תפלה של יד, שלא תעשה פרוד. ובכל שמחה שלא היא בזו אותן יוז"ד זו היא בזבר, ולא בנקבה. הוא צדיק, והיא צדיק. ומשום זה מתקרכת אלה, וכי שפרחיק אותן מפקום זה, רחוק הוא מהענוג של העולם הבאה.

בזבר היא צדיק, והיא צדיק בלי אותן יוז"ד. הוא איש, והוא אשפה, בלי יוז"ד. ומשום זה שמחה (תשובה) שלא להתקרב אליה ולהתגעג עמה. מי שפרחיק ענג זה, ירחקו אותו מענג שלמטה. ועל זה בתרוב, (שמאל-א) כי

מכבדי אכבד וגנו.

בא וראה, פנחים עמד בפני דין פקיף של יצחק, ושם פרצה, בגין זה השלים לגבי פנחים רוזא ד יצחק. גם קמי פרצה דכתיב,

הרין רצועין נפקין, מפטרא דא ומפטרא דא, רוזא דתרין ירכין דלטפא דהאי א"ח, דنبيאי קשות אחידן בהו. דהא מלעילא נפקין תרין רצועין, רוזא דתרין דרוצעין, מימינא ומשמאלה, ורק לית' אתאחדה בהו. לבתר נחפה, ואתפְשטו ירכין למטא. פיוון דהיא אתאחדה ליעילא בדקא יאות, נחפה לטא, לאתאחדה באכלוסה. וכד איהי אתאחדה, אחדיא בשפולי ירכין, ורישמו דיוד ברית קדישא עליה מלעילא, בדין איהי אתאחדה ביהודך חד.

יוז"ד דא איהי רוזא הברית, (על ד) כל מאן דנטרא ברית דא, איהו אשׂתזיב לעילא, ואשׂתזיב למטא. (פוא לו) פנחים, בגין דאייה קני על ברית דא, אשׂתזיב מן דין עלאה, ומן דין דלאט, ולטפא, ובגין בך אתרשם יוז"ד דא בגינויו, הדא הוא דכתיב, פנחים בן אלעזר בן אהרן הכהן וגנו.

יוז"ד דא, אצטראיך דלא יתעדி כל מגו תפלה דיד, דלא יעביד פרודא. וכל חドוה דיליה, בהאי י'. איהו יוז"ד דא בדכורא איהי, ולא בנוקבא, איהו צדיק, ואיהי צדיק. ובגין בך, אתקריבת בהדה, ומאן דרחיק ליה מאתר דא, רחיק הוא מעודנא דעלמא דאתמי.

ברבורא איהו צדיק, ואיהי צדיק בלא יוז"ד. איהו איש. ואיהי אשפה, בלא יוז"ד. ובגין בך חドוה (נ"א תיבתא) דיליה, לאתקריבא בה, ולאתעה ביהדה. מאן דרחיק עדונא דא, ירחקון ליה מעודנא דיעילא. ועל דא כתיב, (שמעאל א ב) כי מכבדי אכבד וגנו.

הא חי, פנחים קאים קמי דין תקיפה ד יצחק, וסתמים פרצה, בגין בך אשלים לגבי פנחים רוזא ד יצחק. גם קמי פרצה דכתיב, (תהלים קו)